

Ugovori o prevozu

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Pravni fakultet

UVOD

Svakodnevni život i privredna kretanja više se ne mogu zamisliti bez mogućnosti brze i efikasne fluktuacije radne snage i roba. Princip slobodnog kretanja ljudi i kapitala je osnovni princip na kome je zasnovana zajednica evropskih država – ono što nazivamo Evropskom Unijom. Trgovina je sada predmet žestoke opservacije i regulacije.

Brz, efikasan, ekonomičan i dobro organizovan prevoz ljudi i stvari neophodan je uslov uspešne trgovine. Takodje je jasno da prevoz ne može biti takav ukoliko ne postoji jasna pravna regulativa u toj oblasti kako u pojedinim zemljama, tako i na nivou međunarodne zajednice. Iz te potrebe nikla je brojna legislativa koja reguliše jedan od najstarijih imenovanih ugovora obligacionog prava – ugovor o prevozu.

Lice koje prevozi robu ili lica naziva se transporter(prevozilac).

Ugovorom o prevozu robe i lica transporter se obavezuje da preveze lice i robu od jednog do drugog mesta i da u mestu opredeljenja preda primaocu robu i prtljag u onom stanju u kome je primio od ugovorne strane,pošiljaoca,u mesto otpreme,a druga ugovorna strana pošiljalac ili putnik se obavezuje da transporteru za obavljani prevoz isplati ugovorenu nagradu. Opšta pravila o ugovorima o prevozu su predviđena u Zakonu o obligacionim odnosima kao pravila koja se primenjuju na sve vrste prevoza ako zakonom nije drugačije određeno.

Kod ugovora o prevozu stvari ugovorne strane su prevozilac i pošiljalac. Pošiljalac je odgovoran da da tačne i potpune podatke o vrsti pošiljke,onjenoj sadržini količini,mestu opreme,adresi primaoca,svoje ime i adresu i druge značajne podatke koji su bitni za valjanu otpemu stvari

UGOVORI O PREVOZU

Pojam, značaj i karakteristike

Ugovorom o prevozu obavezuje se prevozilac da preveze na određeno mesto- neko lice ili neku stvar, a putnik, odnosno pošiljalac se obavezuje da za to isplati određenu nadoknadu u vidu vozarine. U privredi postoje više vrsta ugovora o prevozu, i svi su regulisani posebnim zakonskim propisima.

Opšta karakteristika za sve ove ugovore je da za predmet imaju obavljanje transportnih usluga, tj. Odnose se bilo na prevoz stvari, na prevoz lica i da se kod njih kao ugovorne strane pojavljuju pored pošiljaoca i prevoznika i primalac robe (kada je u pitanju prevoz robe). Pošiljalac može da bude fizičko ili pravno lice, a kod ugovora u privredi pošiljalac je najčešće pravno lice-privredni subjekt.

Prevoznik (vozar) je lice koje obavlja transportnu uslugu kao svoju delatnost. U skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima, prevoznik može biti i svako lice koje se ugovorom obaveže da će izvršiti prevoz robe uz određenu nadoknadu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com